

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kaj-analand

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det ändringar i lagen om ett förvaltningsförsök i Kaj-analand. Enligt förslaget förlängs giltighetstiden för förvaltningsförsöket med fyra år och kommunerna inom försöksområdet ges befogenheter att besluta om huruvida försöket ska förlängas efter 2012.

Bestämmelserna om landskapsdirektören föreslås bli ändrade så att landskapsfullmäktige får besluta om landskapsdirektörens

ställning i större utsträckning än för närvarande.

I bestämmelsen om finansieringen av landskapet föreslås preciseringar.

Dessutom föreslås sådana tekniska ändringar i lagen som behövs på grund av ändringar i annan lagstiftning.

Lagförslaget föreslås träda i kraft den 31 december 2012.

MOTIVERING

1 Nuläge

Lagen om ett förvaltningsförsök i Kaj-analand (343/2003) trädde i kraft den 1 juni 2003 och försöket inleddes vid ingången av 2005. Lagen har tillämpats inom ett försöksområde som omfattar Kaj-analand med undantag för Vaala kommun. Enligt lagen ska kommunerna inom det geografiska tillämpningsområdet delta i försöket.

Försöket har följts upp och utvärderats grundligt. Försökets uppföljningsgrupp har årligen gjort en rapport om hur försöket framskrider. Dessutom har Tammerfors universitet, såsom oberoende, utvärderat försöket och gjort tre utvärderingsrapporter om det. Statens revisionsverk har utarbetat en särskild granskningsberättelse om Kaj-anlands utvecklingspengar (201/2009).

Under försöket i Kaj-analand har av de tjänster för vars ordnande kommunerna ansvarar på landskapsnivå samlats den specialiserade sjukvården, primärvården, socialvården med undantag av barndagvården, handikappservicen, gymnasieutbildningen, yrkesutbildningen samt landskapsförbundets regionutveckling och landskapets planering. Det är landskapets samkommun som ansvarar för ordnandet av tjänsterna under försöket. Försöksområdets kommuner har genom

egna beslut överlämnat ordnandet av vissa uppgifter till landskapet i större grad än de skulle ha varit tvungna till enligt lag.

Den högsta beslutanderätten i fråga om de uppgifter som har samlats på landskapsnivå utövas av landskapsfullmäktige som utses genom val. Landskapsvalet har ordnats i samband med kommunalvalet. Bestämmelserna om valsystemet och antalet landskapsfullmäktige ändrades efter valet 2004 (RP 215/2005 rd) så att valsystemet förenklades och de kommunvisa kvoterna för mandat slopades. Samtidigt ökades antalet landskapsfullmäktige genom att antalet numera bestäms på samma sätt som för kommunfullmäktige.

Enligt försökslagen ska landskapsstyrelsen bestå av tre sammansättningar, varav den första ska bestå av förtroendevalda, den andra utöver dessa även av företrädare för statens regionförvaltning och den tredje sammansättningen av landskapets samarbetsgrupp. Enligt försökslagen ska landskapsdirektören även vara ordförande för landskapsstyrelsen. Direktören utses av fullmäktige till sin uppgift för fullmäktiges mandattid.

Uppgifterna på landskapsnivå har genom medlemskommunernas avtal organiserats till en enda samkommun, som har en egen

nämnd såväl för social- och hälsovården som för utbildningsverksamheten. Enligt försökslagstiftningen skulle det ha varit möjligt att för olika ansvarsområden bilda egna samkommuner som lyder under landskapsfullmäktige.

I försökets inledande skede avtalade kommunerna inom försöksområdet om att den finansiering som kommunerna anvisar landskapet ska ordnas så att en procentandel av kommunernas särskilt fastställda skatteinkomster betalas till landskapet. Procentandelen är lika stor för samtliga kommuner och den har varit omkring 60 % under försökets gång. Den finansiella bas som används vid beräkningen av procentandelen har omfattat kommunalskatterna, fastighetsskatterna, samfundsskatterna, den allmänna statsandelen, social- och hälsovårdsministeriets statsandel samt den utjämning av statsandelarna som grundar sig på skatteinkomsterna.

Av statsandelen för basservice omfattar landskapets finansiella bas efter statsandelsreformen 2010 den allmänna delen, social- och hälsovårdens statsandel, utjämningen av statsandelarna som grundar sig på skatteinkomsterna samt den tilläggsdel som fastställs på basis av särskilt gles bosättning.

Det finansieringssystem som försöksområdets kommuner använde sig av infördes i försökslagen i samband med att systemet för landskapsval ändrades.

Under försöket har befogenheter som hör till staten överlåtits på landskapet i fråga om Kajanalands utvecklingspengar på så sätt att landskapet beslutar om riktandet av utvecklingspengarna till de användningsändamål som det bestäms om i försökslagen och som bl.a. innefattar sysselsättningspolitiken, vägdriften och regionutvecklingen samt ställer upp resultatmål för användningen av anslagen. Statens myndigheter använder utvecklingspengarna enligt landskapsfullmäktiges beslut om fördelningen och rapporterar till landskapsfullmäktige om uppnådda mål.

Kajanalands utvecklingspengar används inte till utgifter som orsakas av landskapets eller kommunernas tjänster.

Erfarenheterna av försöket är i huvudsak positiva. De positivaste erfarenheterna gäller ordnandet av tjänster samt ekonomin. Försökets mål som gäller regionutvecklingen upp-

nåddes dock inte lika bra. Erfarenheterna av försökets verkningar på kommunerna och demokratin är i viss mån motstridiga.

Landskapsfullmäktige ökade demokratin strukturellt genom att låta det organ som hade utsetts direkt genom val besluta om de frågor som gäller specialiserad sjukvård och landskapsförbundets uppgifter. Enligt utvärderingen förhöll sig invånarna i Kajaland kritiska till beslutsfattandet på landskapsnivå. Att rösta i landskapsvalet ansågs vara den viktigaste metoden för att påverka ärenden inom landskapet, men förtroendet för beslutsfattarna var lågt.

Förvaltningsförsöket i Kajaland har genomfört mål som uppställts inom PARAS-projektet. Av bestämmelserna i lagen om en kommun- och servicestrukturreform (169/2007) har inom försöksområdet tillämpats 8, 9 och 11-13 §.

När det gäller social- och hälsovårdens tjänster har försöket möjliggjort en övergripande utveckling av servicekedjorna och en betydande minskning av kostnaderna för dessa tjänster. Minskningen av kostnaderna har grundat sig både på en omorganisering av tjänsterna och på ett finansieringssystem som uppmuntrar till utveckling av kostnadseffektiva tjänster.

När det gäller utbildningsuppgifterna har försöket i fråga om en utbildningsanordnarens verksamhet möjliggjort ett exceptionellt djupgående samarbete mellan gymnaserna. Tack vare försöket har även samarbetet med instanser inom yrkesutbildningen utvecklats i positiv riktning. De som avslutar grundskolan studerar inom försöksområdet i praktiken vidare vid läroanstalter som är underställda en gemensam utbildningsanordnare, vilket har gjort det möjligt att hindra utestängning från effektiv utbildning.

Inom försöksområdet är de uppgifter som ska skötas genom kommunernas samarbete organiserade på ett betydligt mera enkelt och enhetligt sätt än de skulle vara utan detta försök. Jämfört med tiden före försöket har man under försöket slagit samman två samkommuner till en enda. Om försöksmodellen jämförs med kommun- och servicestrukturreformens regionstruktur, med dess samsamarbetsområden och en samkommun för sjukvårdsdistriktet samt dessutom ett landskapsförbund,

så innebär försöksmodellen såväl betydligt färre samkommuner som ett mera omfattande samarbete.

De positiva erfarenheterna av förvaltningsförsöket hänför sig till sina centrala delar till hur social- och hälsovården har anordnats och hur kommunsamarbetet är organiserat. De övriga, mera allmänna reformprojekt som anknyter till dessa är inte slutförda ännu. Eftersom det ska vara möjligt att i hela landet tillämpa den allmänna lagstiftning som tillgodogör sig erfarenheterna från förvaltningsförsöket, är den nära kopplad till de pågående reformer som gäller den riksomfattande strukturen för ordnande av social- och hälsovård samt revideringen av kommunallagen (365/1995).

På grund av att lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland upphör att gälla vid utgången av 2012 och de pågående reformer som gäller detta inte kommer att bli klara innan dess, är det nödvändigt att förlänga försökslagens giltighetstid med fyra år. Därmed kan erfarenheterna av förvaltningsförsöket i Kajanaland utnyttjas i större utsträckning vid revideringen av kommunallagen och av den struktur som gäller ordnandet av social- och hälsovården.

2 Föreslagna ändringar

I propositionen föreslås det att lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland ändras så att lagens giltighetstid förlängs med fyra år.

Samtidigt föreslås det att lagen ändras så att försöksområdets kommuner får besluta om huruvida försöket ska förlängas. Kommunerna ska fatta beslut om att fortsätta försöket och anmäla detta till statsrådet före utgången av 2011. Anmälan är nödvändig för att man ska kunna ordna val och budgetera för utvecklingspengarna.

I åtta år har det varit obligatoriskt för försöksområdets kommuner att delta i försöket, och detta kränker i viss mån principen om kommunal självstyrelse. Därför finns det skäl att kommunerna själva får den slutgiltiga beslutanderätten om förlängningen av giltighetstiden för försöket.

Det föreslås att lagen ändras så att landskapsfullmäktige får besluta om landskapsdirektörens ställning mera fritt än för närvaran-

de. Enligt den gällande lagen ska landskapsdirektören även vara ordförande för landskapsstyrelsen. Efter ändringen får landskapsfullmäktige besluta att även landskapsstyrelsens ordförandeskap är ett förtroendeuppdrag.

Det föreslås att bestämmelsen om finansieringen av landskapet preciseras så att den entydigt tillåter att statsandelen för social- och hälsovården helt eller delvis överförs till landskapet genom ett grundavtal. Enligt förslaget ska finansieringsmodellen fastställas i grundavtalet och detta lagförslag möjliggör ett sådant grundavtal. I försöksområdets kommuner har det planerats ett grundavtal enligt vilket den största delen av statsandelen för social- och hälsovård ska överföras till landskapet. En orsak till detta är att den statsandel som är avsedd för landskapets uppgifter på detta sätt verkligen skulle användas inom landskapet.

Det föreslås även att det i lagen görs en teknisk ändring för att fastställa det geografiska tillämpningsområdet på grund av sammanslagningen av kommunerna Vuolijoki och Kajana samt sådana tekniska ändringar som är nödvändiga på grund av att annan lagstiftning ändrats.

Bestämmelser om det regionala transportstöd som nämns i den föreslagna 10 § 1 mom. 4 punkten finns i statsrådets förordning om regionalt transportstöd (21/2009). Bestämmelser om de sysselsättningsanslag som nämns i 10 § 1 mom. 7 punkten i förslaget finns i statsrådets förordning om användningen av vissa sysselsättningsanslag (1345/2002), och bestämmelser om de understöd som nämns i 10 § 1 mom. 8 punkten finns i statsrådets beslut om de allmänna villkoren för understöd som främjar miljövården (894/1996).

3 Propositionens konsekvenser

Enligt lagförslaget ges kommunerna inom Kajanalands försöksområde en möjlighet att fortsätta utan avbrott med de strukturer och metoder som de har använt under försöket. Detta gäller även Kajanalands utvecklingspengar och det förfarande som hör till dessa. I och med förslaget ska försöksområdets kommuner få avsluta försöket om de så vill.

Genom att det blir möjligt att fortsätta med den struktur och det finansieringssystem som prövats kan man även fortsätta utveckla tjänsterna i Kajanalands län på ett integrerat och kostnadseffektivt sätt.

Genom förlängningen av försöket kan lagstiftningsreformens förenlighet med andra reformer tryggas. Erfarenheterna från förvaltningsförsöket i Kajanalands län kan nämligen beaktas vid den planerade revideringen av kommunallagen och av strukturen för ordnandet av social- och hälsovården under nästa valperiod.

I syfte att trygga verksamhetsmodellens kontinuitet ska de lösningar som tillämpas efter försökstiden behandlas så fort som möjligt innan försökstiden går ut.

Det föreslås att den svenska språkdräkten i 21 § i lagen ändras. Ändringen gäller namnet på samkommunen och påverkar inte innehållet i bestämmelsen i övrigt.

4 Beredningen av propositionen

Den uppföljningsgrupp som följer förvaltningsförsöket i Kajanalands län och som består av företrädare för försöksområdet, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, arbets- och näringsministeriet, justitieministeriet, finansministeriet samt Finlands Kommunförbund, har under ledning av finansministeriet gjort upp egna förslag om arrangemangen efter försökstiden och om hur de prövade strukturerna kunde användas mera allmänt.

Ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling har behandlat ärendet.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet och utlåtanden om den har getts av kommunavdelningen vid finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, miljöministeriet, Regionförvaltningsverket i Norra Finland, Hyrynsalmi kommun, Kajana stad, Kuhmo stad, Paltamo kommun, Puolanka kommun, Ristijärvi kommun, Sotkamo kommun, Suomussalmi kommun, Vaala kommun, samkommunen för landskapet Kajanalands län och Finlands Kommunförbund rf.

En del av ministerierna ansåg i sina utlåtanden att användningsändamålen för Kajanalands utvecklingspengar borde begränsas. Det är dock skäl att fatta beslutet om utvecklingspengarna samtidigt som försöket görs permanent. Kommunerna föreslog ändringar till bestämmelserna om landskapsdirektörens ställning samt finansieringen, och dessa förslag har beaktats i propositionen. Annan lagstiftning som kan påverka överföringen av uppgifterna på landskapet kunde inte tas med i detta förslag även om några kommuner önskade det.

5 Ikraftträdande

Lagförslaget föreslås träda i kraft den 31 december 2012.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Propositionen har beröringspunkter med den kommunala självstyrelsen och jämlikheten.

Lagen får enligt förslaget tillämpas endast i åtta kommuner i landskapet Kajanalands län och ett sådant arrangemang betyder i princip att man avviker från den jämlikhet som ska garanteras enligt 6 § 1 mom. i grundlagen. Enligt den gällande lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanalands län ska kommunerna inom försöksområdet genomföra försöket. Den föreslagna ändringen ger kommunerna även en möjlighet att avsluta försöket ifall de inte når enighet om att förlänga giltighetstiden för det.

Genom att giltighetstiden för försöket förlängs kommer försöksområdets kommuner och invånare enligt lagförslaget att försättas i olika ställning i förhållande till landets övriga delar och dess invånare, men endast om de genom kommunalt beslutsfattande fattar sådana beslut själva. I detta hänseende kommer den tidsbegränsade förlängningen av giltighetstiden för försöket inte längre att innebära betydande avvikelser när det gäller jämlikheten för försöksområdets invånare i jämförelse med invånarna i övriga delar av landet.

Med tanke på den kommunala självstyrelsen kvarstår betydelsen av Kajanalands landskapsstyrelse som förut. Den föreslagna lag-

ändringen om att kommunerna själva ska fatta det slutliga beslutet om att fortsätta försöket genom beslut i fullmäktige minskar betydligt motstridigheterna mellan den föreslagna lagen och den kommunala självstyrelsen.

Den föreslagna lagen är tidsbegränsad och under den tid den gäller bereds större riksfattande förvaltnings- och lagstiftningsrefor-

mer i syfte att åtgärda de ärenden som omfattas av försökslagen på ett mera allmänt plan.

I enlighet med det ovanstående anser regeringen att den föreslagna lagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003) 2 §, 10 § 1 mom., 16 § 1 mom., 19 §, 20 §, 21 §, 23 § 1 mom., 24 § 3 mom. och 46 § 1 mom.

av dem 10 § 1 mom. sådant det lyder i lagarna 764/2006 och 871/2009 samt 16 § 1 mom., 23 § 1 mom. och 24 § 3 mom. sådana de lyder i lag 764/2006 som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas på förvaltningsförsöket i landskapet Kajanaland inom området för städerna Kajana och Kuhmo samt kommunerna Hyrynsalmi, Paltamo, Puolanka, Ristijärvi, Sotkamo och Suomussalmi (*försöksområde*).

Försöksområdets kommuner ska ingå avtal om införande av det förvaltningsförsök som avses i denna lag inom försöksområdet. Avtalet om införande av detta förfarande ska godkännas av fullmäktige i samtliga kommuner inom försöksområdet och anmälas till statsrådet före utgången av 2011.

10 §

Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av den nationella utvecklingsfinansieringen

Landskapsfullmäktige beslutar om fördelningen av Kajanalands utvecklingspengar på olika myndigheter för följande ändamål:

1) stöd enligt 2 § 4 punkten i lagen om finansiering av vissa program och projekt inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde (1652/2009),

2) statligt stöd enligt 19 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996),

3) ersättningar enligt 45 § 1 punkten i kollektivtrafiklagen (869/2009) i enlighet med avtal som ingåtts med trafikidkarna,

4) regionalt transportstöd i enlighet med vad som föreskrivs separat,

5) understöd för företag enligt 2 kap. i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006), med undantag av understöd för utvecklande av företag för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder,

6) anskaffning av utbildning enligt 6 kap. 1 § samt sysselsättningsstöd och tilläggsstöd enligt 7 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002),

7) understöd, stöd och statliga investeringar som beviljas av sysselsättningsanslagen i enlighet med vad som föreskrivs separat,

8) understöd för främjande av miljövärden i enligheten med vad som föreskrivs separat,

9) understöd och statens arbeten enligt lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder (686/2004),

10) betalning av utgifter för planering och byggande av miljövårdsarbeten, grundlig renovering och byggnadsskyldigheter, och

11) basväghållning och utvecklande av vägnätet.

16 §

Landskapsstyrelsens olika sammansättningar

I sin grundsammansättning har landskapsstyrelsen minst åtta ledamöter och en ordförande. I en instruktion kan bestämmas att ledamöterna i landskapsstyrelsens grundsam-

mansättning ska vara landskapsfullmäktigeledamöter. När landskapsstyrelsen behandlar ärenden som hör till Kajanalands förbunds ansvarsområde deltar en av Vaala kommun utsedd företrädare i dess verksamhet.

19 §

Landskapsdirektör

Landskapet Kajanaland har en landskapsdirektör som landskapsfullmäktige väljer. På valet tillämpas de bestämmelser om val av kommundirektör och borgmästare som finns i 24 § i kommunallagen.

20 §

Landskapsdirektörens ställning och uppgifter

Landskapsdirektören står i tjänsteförhållande på heltid till Kajanalands förbund och är direktör för Kajanalands förbund. På landskapsdirektören tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om kommundirektör och borgmästare i kommunallagen.

21 §

Landskapet Kajanaland samkommun för social- och hälsovård

I landskapet Kajanaland finns en samkommun för social- och hälsovård, till vilken de kommuner som nämns i 2 § hör.

I landskapet sköter samkommunen de uppgifter som har ålagts kommunen eller samkommunen i

- 1) folkhälsolagen (66/1972),
- 2) lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989),
- 3) mentalvårdslagen (1116/1990),
- 4) lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986),
- 5) hälsoskyddslagen (763/1994),
- 6) barnskyddslagen (417/2007),
- 7) lagen om missbrukarvård (41/1986),
- 8) tobakslagen (693/1976),
- 9) livsmedelslagen (23/2006),

- 10) kemikalielagen (744/1989),
- 11) lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004),
- 12) veterinärvårdslagen (765/2009),
- 13) djurskyddslagen (247/1996).

Samkommunen sköter också den anstaltsvård för äldre samt rådgivning i uppfostrings- och familjefrågor som avses i socialvårdslagen (710/1982) samt de uppgifter som ankommer på barnatillsyningsmannen med stöd av lagen om faderskap (700/1975), lagen angående införande av lagen om faderskap (701/1975) och socialvårdslagen. Dessutom sköter samkommunen den rehabiliteringshandledning, anpassningsträning, skäliga färdtjänst och därtill hörande ledsagarservice för gravt handikappade samt tolktjänst som avses i lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987). Samkommunen sköter också de uppgifter som anges i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda med undantag av funktionell träning enligt 2 § 3 punkten i nämnda lag och ordnande av arbetsterapi och bostäder samt annan motsvarande verksamhet som främjar anpassning inom samhället enligt 2 § 4 punkten i nämnda lag.

Kommunerna inom försöksområdet kan också ge samkommunen andra uppgifter.

23 §

Finansiering av basservicen

Den i 21 § 2 och 3 mom. avsedda service som ordnas av samkommunen för social- och hälsovård finansieras av kommunerna i Kajanaland på det sätt som kommunerna kommer överens om i samkommunens grundavtal. Finansieringen av servicen enligt grundavtalet betalas till landskapet. I grundavtalet ska finansieringen anges som en lika stor andel för alla kommuner av kommunens inkomster enligt grundavtalet eller som ett lika stort belopp per invånare. En inkomsthelhet eller en andel av denna som anges i grundavtalet kan dock genom avtal tas med i finansieringen även om den inte är lika stor för alla kommuner. I grundavtalet kan en övergångstid anges för utjämning av förändringarna.

24 §

Landskapsval

Om inte annat föreskrivs i denna lag, tillämpas vid landskapsval vad som föreskrivs om kommunalval i kommunallagen och vallagen (714/1998). Vid landskapsval tillämpas vad som föreskrivs om kommunalval i lagen om kandidaters valfinansiering (273/2009).

46 §

Ikraftträdande och inledande av försöket

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2003 och gäller till utgången av 2016.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2012. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Bilaga
Parallelltext

Lag

om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003)

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003) 2 §, 10 § 1 mom., 16 § 1 mom., 19 § 1 mom., 20 §, 21 § 2 mom., 23 § 1 mom., 24 § 3 mom. och 46 § 1 mom. och *fogas* till 2 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas på förvaltningsförsöket i landskapet Kajanaland inom området för städerna Kajana och Kuhmo samt kommunerna Hyrnsalmi, Paltamo, Puolanka, Ristijärvi, Sotkamo, Suomussalmi och *Vuolijoki* (försöksområde).

10 §

Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av den nationella utvecklingsfinansieringen

Landskapsfullmäktige beslutar om fördelningen av Kajanalands utvecklingspengar på olika myndigheter för följande ändamål:

- 1) stöd enligt 4 kap. 23 § i regionutvecklingslagen (602/2002),
- 2) statligt stöd enligt 19 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996),
- 3) ersättningar enligt 45 § 1 punkten i kollektivtrafiklagen (869/2009) i enlighet med avtal som ingåtts med trafikidkarna,
- 4) transportstöd enligt lagen om regionalt stödjande av transporter (954/1981),
- 5) företagsstöd enligt 2, 3 och 4 kap. i lagen

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas på förvaltningsförsöket i landskapet Kajanaland inom området för städerna Kajana och Kuhmo samt kommunerna Hyrnsalmi, Paltamo, Puolanka, Ristijärvi, Sotkamo och Suomussalmi (försöksområde).

Försöksområdets kommuner ska ingå avtal om införande av det förvaltningsförsök som avses i denna lag inom försöksområdet. Avtalet om införande av detta förfarande ska godkännas av fullmäktige i samtliga kommuner inom försöksområdet och anmälas till statsrådet före utgången av 2011.

10 §

Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av den nationella utvecklingsfinansieringen

Landskapsfullmäktige beslutar om fördelningen av Kajanalands utvecklingspengar på olika myndigheter för följande ändamål:

- 1) stöd enligt 2 § 4 punkten i lagen om finansiering av vissa program och projekt inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde (1652/2009),
- 2) statligt stöd enligt 19 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996),
- 3) ersättningar enligt 45 § 1 punkten i kollektivtrafiklagen (869/2009) i enlighet med avtal som ingåtts med trafikidkarna,
- 4) regionalt transportstöd i enlighet med

om stödjande av företagsverksamhet (1068/2000),

6) anskaffning av utbildning enligt 6 kap. 1 § samt sysselsättningsstöd och tilläggsstöd enligt 7 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002),

7) understöd, stöd och statliga investeringar enligt statsrådets förordning om användningen av vissa sysselsättningsanslag (1345/2002),

8) understöd enligt statsrådets beslut om de allmänna villkoren för understöd som främjar miljövården (894/1996),

9) understöd och statens arbeten enligt lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder (686/2004),

10) betalning av utgifter för planering och byggande av miljövårdsarbeten, grundlig renoivering och byggnadsskyldigheter, samt
11) basväghållning och utvecklande av vägnätet.

vad som föreskrivs separat,

5) understöd för företag enligt 2 kap. i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006), med undantag av understöd för utvecklande av företag för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder,

6) anskaffning av utbildning enligt 6 kap. 1 § samt sysselsättningsstöd och tilläggsstöd enligt 7 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002),

7) understöd, stöd och statliga investeringar som beviljas av sysselsättningsanslagen i enlighet med vad som föreskrivs separat,

8) understöd för främjande av miljövården i enligheten med vad som föreskrivs separat,

9) understöd och statens arbeten enligt lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder (686/2004),

10) betalning av utgifter för planering och byggande av miljövårdsarbeten, grundlig renoivering och byggnadsskyldigheter, och

11) basväghållning och utvecklande av vägnätet.

16 §

Landskapsstyrelsens olika sammansättningar

I sin grundsammansättning har landskapsstyrelsen minst åtta ledamöter och *ordförande är landskapsdirektören*. I en instruktion kan bestämmas att ledamöterna i landskapsstyrelsens grundsammansättning skall vara landskapsfullmäktigeledamöter. När landskapsstyrelsen behandlar ärenden som hör till Kainuu förbunds ansvarsområde deltar en av Vaala kommun utsedd företrädare i dess verksamhet.

16 §

Landskapsstyrelsens olika sammansättningar

I sin grundsammansättning har landskapsstyrelsen minst åtta ledamöter och *en ordförande*. I en instruktion kan bestämmas att ledamöterna i landskapsstyrelsens grundsammansättning ska vara landskapsfullmäktigeledamöter. När landskapsstyrelsen behandlar ärenden som hör till Kajanalands förbunds ansvarsområde deltar en av Vaala kommun utsedd företrädare i dess verksamhet.

19 §

Landskapsdirektör

Landskapet Kajanaland har en landskapsdirektör som landskapsfullmäktige väljer *för fullmäktiges mandattid*.

19 §

Landskapsdirektör

Landskapet Kajanaland har en landskapsdirektör som landskapsfullmäktige väljer. *På valet tillämpas de bestämmelser om val av kommundirektör och borgmästare som finns i*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om ingen har fått över hälften av de avgivna rösterna i landskapsdirektörsvalet, förrätas nytt val mellan de två som fått flest röster. I detta val blir den vald som fått flest röster.

24 § i kommunallagen.

20 §

20 §

*Landskapsdirektörens ställning och uppgifter**Landskapsdirektörens ställning och uppgifter*

Landskapsdirektören står i tjänsteförhållande på heltid till Kainuu förbund. Landskapsdirektören är direktör för Kainuu förbund och ordförande för landskapsstyrelsen i alla dess sammansättningar.

Landskapsdirektören står i tjänsteförhållande på heltid till Kajanalands förbund och är direktör för Kajanalands förbund.

Landskapsdirektören har rätt att föra talan på landskapsstyrelsens vägnar samt att få upplysningar av landskapets myndigheter och ta del av deras handlingar, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna.

På landskapsdirektören tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om kommundirektör och borgmästare i kommunallagen.

Angående uppsägning av landskapsdirektören och förflyttning av landskapsdirektören till andra uppgifter gäller i tillämpliga delar vad som i 25 § kommunallagen föreskrivs om kommundirektören.

21 §

21 §

*Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä benämnda samkommun**Landskapet Kajanaland samkommun för social- och hälsovård*

I landskapet Kajanaland finns samkommunen Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä, till vilken de kommuner som nämns i 2 § hör.

I landskapet Kajanaland finns en samkommun för social- och hälsovård, till vilken de kommuner som nämns i 2 § hör.

I landskapet sköter samkommunen de uppgifter som har ålagts kommunen eller samkommunen i

I landskapet sköter samkommunen de uppgifter som har ålagts kommunen eller samkommunen i

- 1) folkhälsolagen (66/1972),*
- 2) lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989),*
- 3) mentalvårdslagen (1116/1990),*
- 4) lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986),*
- 5) hälsoskyddslagen (763/1994),*
- 6) barnskyddslagen (683/1983),*
- 7) lagen om missbrukarvård (41/1986),*
- 8) lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976),*
- 9) livsmedelslagen (361/1995),*
- 10) lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996),*

- 1) folkhälsolagen (66/1972),*
- 2) lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989),*
- 3) mentalvårdslagen (1116/1990),*
- 4) lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986),*
- 5) hälsoskyddslagen (763/1994),*
- 6) barnskyddslagen (417/2007),*
- 7) lagen om missbrukarvård (41/1986),*
- 8) tobakslagen (693/1976),*
- 9) livsmedelslagen (23/2006),*
- 10) kemikalielagen (744/1989),*
- 11) lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004),*

- 11) kemikalielagen (744/1989),
 12) produktsäkerhetslagen (914/1986),
 13) veterinärvårdslagen (685/1990), samt
 14) djurskyddslagen (247/1996).

- 12) veterinärvårdslagen (765/2009),
 13) djurskyddslagen (247/1996).

Samkommunen sköter också den anstaltsvård för äldre samt rådgivning i uppfostrings- och familje frågor som avses i socialvårdslagen (710/1982) samt de uppgifter som ankommer på barnatillsyningsmannen med stöd av lagen om faderskap (700/1975), lagen angående införande av lagen om faderskap (701/1975) och socialvårdslagen. Dessutom sköter samkommunen den rehabiliteringshandledning, anpassningsträning, skäliga färdtjänst och därtill hörande ledsagarservice för gravt handikappade samt tolktjänst som avses i lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987). Samkommunen sköter också de uppgifter som anges i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda med undantag av funktionell träning enligt 2 § 3 punkten i nämnda lag och ordnande av arbetsterapi och bostäder samt annan motsvarande verksamhet som främjar anpassning inom samhället enligt 2 § 4 punkten i nämnda lag.

Kommunerna inom försöksområdet kan också ge samkommunen andra uppgifter.

Samkommunen sköter också den anstaltsvård för äldre samt rådgivning i uppfostrings- och familje frågor som avses i socialvårdslagen (710/1982) samt de uppgifter som ankommer på barnatillsyningsmannen med stöd av lagen om faderskap (700/1975), lagen angående införande av lagen om faderskap (701/1975) och socialvårdslagen. Dessutom sköter samkommunen den rehabiliteringshandledning, anpassningsträning, skäliga färdtjänst och därtill hörande ledsagarservice för gravt handikappade samt tolktjänst som avses i lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987). Samkommunen sköter också de uppgifter som anges i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda med undantag av funktionell träning enligt 2 § 3 punkten i nämnda lag och ordnande av arbetsterapi och bostäder samt annan motsvarande verksamhet som främjar anpassning inom samhället enligt 2 § 4 punkten i nämnda lag.

Kommunerna inom försöksområdet kan också ge samkommunen andra uppgifter.

23 §

Finansiering av basservicen

Kommunerna i Kajanaland finansierar den service som ordnas av samkommunen Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä och som föreskrivs i 21 § 2 och 3 mom. på det sätt som kommunerna kommer överens om i samkommunens grundavtal. Finansieringen av servicen enligt grundavtalet betalas till landskapet. I grundavtalet skall finansieringen anges som en lika stor andel för alla kommuner av kommunens inkomster enligt grundavtalet eller som ett lika stort belopp per invånare. I grundavtalet kan anges en övergångstid för utjämning av förändringarna.

23 §

Finansiering av basservicen

Den i 21 § 2 och 3 mom. avsedda service som ordnas av samkommunen för social- och hälsovård finansieras av kommunerna i Kajanaland på det sätt som kommunerna kommer överens om i samkommunens grundavtal. Finansieringen av servicen enligt grundavtalet betalas till landskapet. I grundavtalet ska finansieringen anges som en lika stor andel för alla kommuner av kommunens inkomster enligt grundavtalet eller som ett lika stort belopp per invånare. En inkomsthelhet eller en andel av denna som anges i grundavtalet kan dock genom avtal tas med i finansieringen även om den inte är lika stor för alla

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

kommuner. I grundavtalet kan en övergångstid anges för utjämning av förändringarna.

24 §

Landskapsval

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas vid landskapsval i tillämpliga delar de bestämmelser om kommunalval som ingår i kommunallagen, vallagen (714/1998) och lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering (414/2000).

24 §

Landskapsval

Om inte annat föreskrivs i denna lag, tillämpas vid landskapsval vad som föreskrivs om kommunalval i kommunallagen och vallagen (714/1998). Vid landskapsval tillämpas vad som föreskrivs om kommunalval i lagen om kandidaters valfinansiering (273/2009).

46 §

Ikraftträdande och inledande av försöket

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2003 och gäller till utgången av 2012.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Förvaltningsförsöket i Kajanalund inleds den 1 januari 2005.

46 §

Ikraftträdande och inledande av försöket

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2003 och gäller till utgången av 2016.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2012. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.